

poroka njegove hčere, v Atene. Posebne reči pa menda ne pomeni to obiskanje. — Na morji je bil v zadnjih dneh na večih stranéh silen vihar in se je več ladij pogreznilo v morje. Več anglijskih pa tudi španskih parnikov je doletela taka nesreča. — VBraziliji, cesarstvu v južni Ameriki, pripravlja se veliko bandero za cerkev M. B. v Lourdesu. Naročila jo je cesarica, lani je bila ona prišla v Lourdes.

Za poduk in kratek čas.

Božična zvezda.

(Resnična dogodba.)

(Dajje.)

V.

Po mnogih nevarnostih priplujemo v Novi York. Tamkaj sem bil prijazno vzprejet. Zima me zadržuje v pisarni; a kedar je prišla spomlad, se je poreklo: „Le na zapad!“ Z merami in različnimi instrumenti; z risalnimi mapami in oraljem; z živežem, culicami in odejami ter z 12 pomočniki in delavci se odpravimo 4 zemljomerci, da izmerimo načrt novi železnici.

Mesec dni potujemo. Naj ne razlagam, kako se je vse godilo, samo, da sem v verskih rečéh postal zmiraj bolj malomaren. Blago zvoni po divjini glas zvona z bližnjega zvonika; a ni bil dovolj močen, da bi me potegnil k cerkvi, od koder je glas prihajal.

Prišla je zopet jesen, meseca vinotok in listopad — „indijansko leto“ — ...

V grudnu nehamo z našim delom in odpošljemo naše delavce v bližnje mesto; a zemljomerci ostanemo v malem selu, da dokončamo naše risarije itd. V sredini male občine stoji dvoje poslopij: cerkev in farovž, kjer živi častiti katoliški, séri duhovnik, o katerem se je govorilo, da bi v domovini lahko postal grof; a zapustil je raje očeta, mater in vse, da služi Jezusku. Bil je od faranov, kakor oče češčen. Ker je pa č. g. župnik tudi še služboval v drugih bližnjih občinah, in bil z večinoma od doma, nisem prišel ž njim v dotiko.

Dne 24. grudna je prišel č. g. župnik zopet domu. Imel se je obhajati v preljudbi občini velik praznik. V sv. noči 1. 1874 ne misli nikdo v oni mali občini na spanje. Ob polnoči hiti v cerkev. Tudi jaz. Bila je lepa noč.

Svitla luna stoji na nebu in lije blede luč na hiše in polje, a na vejicah drevesnih se svetlika rosa, jednako večim milijonom dijamantov. Tu in tam se vidi luč obdana od gručé ljudi, ki se bližajo po pragozdih k cilju svojemu. Cerkevica je tukaj, praznično okinčana z jelčjem in drugim zimskim zelenjem ter obdana z mnogimi lučicami. Ob polnoči se je obhajala slovesna služba božja. V priprosti cerkvi je bilo, kakor bi se nahajali v hlevcu pri Betlehemu.

Ko je sv. meša minola, se g. duhovnik pokrižajo in prečitajo čudoviti evangelij sv. Ivana. Potem se priklonijo in izgovorijo z velikim glasom: „Et verbum caro factum est.“ „Et habitavit in nobis.“ je odgovoril strežnik.

Tihi izdihljeji so se slišali v skupščini. Pri mogem tujcu so se vzbujali spomini na minole praznike v domovini. Tudi meni tekó solze. Potem se zapoje lepa pesem.

Ta božična slavnost v ubogi cerkvi, tukaj v divjini, spominja na službo božjo kedaj — v katakombah.

Smešnica 7. Vaški fantje so se pogovorili, da se zberó na večer v vaški krčmi. Ko pride pa v večer eden v krčmo ter še ne najde ondi nobenega tovariša, vpraša krčmarico: „Kaj, mati! Ali še ni bilo nikogar naših tepecev pri Vas?“ — „Ne“, odvrne mu krčmarica, „ni ga še bilo, ti si prvi“.

Razne stvari.

(Cesaričinja-udova.) Kolikor se sliši, preseli se cesaričinja udova, nadvojvodinja Štefanija, v Prago ter ostane poslej v tem lepem mestu. Zlata Praga bode te novice gotovo vesela.

(Slov. napis.) Na poslopji c. kr. okr. sodnije v Šmarji bode poslej tudi slov. napis a predno je prišlo do tega, bilo je treba povelja — iz Dunaja. Niti v Celji, niti v Gradci bode gospódi to ljubo, tem bolj pa slov. ljudstvu, ker vidi, da ima vsaj na Dunaji še gospósko, ki ni gluha za njegove želje.

(Kmetijska podružnica) v Ormoži ima v nedeljo, dne 17. februvarija svoj letni občni zbor v gostilni g. Fr. Kapusa in bode na njem g. Fr. Matijašič, potovalni učitelj, govoril o sadjereji in nje koristi. Zbor vrši se k malu po pozni službi božji.

(Kat politično društvo) na Slatini obhaja v nedeljo, dne 17. februvarija, ob 3¹/₂, uri popoldne javni občni zbor in sicer v hiši g. Fr. Ogrizka, trgovca pri sv. Križi. Pri njem izvoli se nov odbor in bode govor o vzboljšanju kmetijstva in ljudske sole. Vse ude in prijatelje slov. kmeta vabi prijazno Odbor.

(Leposlovni listi.) V Ljubljani izhaja razven „Dom in Svet“ še „Ljubljanski Zvon“, za odrasle, „Vrtec“ pa za otroke, vsak po edenkrat v meseci in vsak stori, kar obeta, za svoje bralce. Za povzdigo cerkv. petja se trudi pa, tudi v Ljubljani, „Cerkv. glasbenik“.

(Petindvajsetletnica.) Slovanska Čitalnica na Ptujem bode letos 25letnico svojega obstanka in delovanja slovesno praznovala.

(Odpoved.) Vsled smrti cesarjeviča Rudolfa odpade ples v kostumah, ki bi se imel vršiti dne 24. t. m. v narodni čitalnici Ptujski. Odbor.

(„Kat. tisk. društvo“.) V novem odboru „kat. tisk. društva“ v Mariboru so tile p. n. gg.: Dr. Ivan Križanič, korar stolne cerkve, predsednik, dr. B. Glančnik, odvetnik, njegov namestnik, A. Borsečnik, vikar stolne župnije, tajnik in Fr. Dovnik, profesor bogoslovja, blagajnik. Odborniki pa so msg. Fr. Kosar, L. Herg in Fr. Ogradi, korarji stolne cerkve, dr. J. Mlakar in A. Ribar, profesorja bogoslovja.

(Na znanje.) Knjižica „Ženitovanje“ razpošilja se prihodnjič le onim, kateri vpošljejo po poštni nakaznici znesek 18 kr. Na druga naročila se ne bode jemal z r.

(Nestrpljivost.) M. sto Celje je na glasu, da živi v njem najbolj zagrizena nemškutarija. Po vsej pravici; besede svitlega cesarja do vseh svojih narodov ne smejo v Celji slovenske ljudem pred oči, zato so jih odrezali ter so le nemške prilipili na oglih. Spake to ohole!

(Razglas.) C. kr. namestništvo v Gradci je razpisalo volitev drž. poslanca za Maribor in tov. na dne 7. marcija in bere se ta razglas na oglih ulic v Mariboru v slov. in nemškem jeziku. Ni pa več tako na mestni hiši, tam so papir zagenili ter so zakrili slov. besede pod nemške.

(„Nemške roke“.) Naša prijateljica v poštih ulicah, po dom. „Marb. Ztg.“ se je bahala, da je novi most čez Dravo pri Ormoži „delo nemških rok“. Mi sicer ne znamo, če je na tem kaj resnice ali če je, potem nemške roke niso veliko prida, kajti most, kakor se nam poroča, se ne kaže za to, da je „hvale vredno delo“.

(Slov. čitalnica.) Sijajen ples priredi več slov. samskih gospodov v Celji, dne 23. febr. Znani rodoljub in skladatelj g. dr. G. Ipavc posvetil je odboru poseben „valček“ za to veselico.

(„Posojilnica“) pri sv. Lenartu v slov. gor. ima v petek, dne 22. februvarija svoj redni letni občni zbor.

(„Matica Slovenska“) ima v sredo dne 20. februvarija 82 odborovo skupščino in sicer ob 5. uri popoldne v društveni hiši na Kongresnem trgu. Na dnevnem redu je potrjenje zapisnika o 81 odborovi seji, naznanila predsedništva, poročilo gospodarskega odseka, poročilo književnega odseka, poročilo tajnikovo in druge posameznosti.

(Nemškutarija.) Nekje pri Mali nedelji je mož nemškutarček predstojnikov namestnik, sicer pa je prodajalec moke. On piše le nemško živinske potne liste, ter še mu, žal, ni poznati, ali bo še dolgo na slovenskih tleh kruh jedel ali ne.

(Tat v cerkvi.) Pri Novi štifti so dobili tatú, ko je kradel iz pušice za milošnje denar po olimanih šibicah. Imel je že 3 fl. 67 kr. „olimanih“ v žepih.

(Iz Virštanja) pri Bučah se nam piše, da so ondi vjeli v kratkem času dva prav zrela tiča. Prvi je imel veselje do denarjev g. J. Leskoška, drugi pa do smodek in pa klobas iz tamošnje mesnice. Oba zmikača sta še mokra za ušesi.

(Zoper trtno ušico.) Minister za poljedelstvo je valšal prošnjo, da se za Celjski okraj ustanovi trsovnica za vzrejevanje ameriških trt, kakoršnih se ne loti trtna uš. Dotična „trtnoušna komisija“ je, kakor se nam piše, dne 8. jan. zborovala v Celji in sklenila, naj se trsovnica napravi v Lembergu pri Novicerkvi. Grajščak g. dr. Langer bo odstopil pet orali zemljišča proti 500 fl. Živice, na katere se mora cepiti domača trta, prodajali bodo po zmernej ceni in tudi brezplačno delili vinarogradnikom, ki se bodo za trte oglasili.

(Duh. spremembe.) Č. g. France Simonič, provisor pri M. D. v Negovi pride za kaplana v Zavrče in č. g. Ignac Rom, 1. kaplan v Št. Juriji na južni železnici, gre za kaplana v Novo cerkev.

Listič uredništva. G. Fr. R. na K.: Hvala, ali za ta list prepozno. — G. S. M. v L.: Prav, le pošljite, pa ne prehudo! G. J. J. v V.: Zakaj se skrivate? Uredništvo mora znati za pravo ime, sicer pa pojde vse v koš. — G. K. L. v S.: Ni mu take sile. — G. V. V.: To ne kaže v list. — Večim drugim: Prosimo potrpljenja; vse pride na vrsto, če je za kaj, če ni, pa je bolje, da pride v koš.

Loterijne številke:

V Trstu 8. febr. 1889:	36, 30, 43, 20, 29
V Lincu „ „	55, 83, 27, 1, 23

Zahvala.

O priliki imenovanja častnim kanonikom preč. stolnega kapitola v Mariboru sem prejel od blizu in od daleč toliko prijaznih voščil, da poleg drugih svojih opravil ne morem vsem p. n. dotičnikom, vsakemu posebej, dostojno hvalo izreči.

Naj blagovolé tedaj za ljubo vzeti po tem potu izraz srčne zahvale in odličnega spoštovanja.

V Ž a v e u, dne 13. febr. 1889.

Jožef Jeraj,
častni kanonik in župnik.

Na prodaj.

Na pol pokrit voz, malo prevožna, za enega ali dva konja se ceno proda zavolj pomanjkanja prostora. Tudi se tukaj dobi popolna sprava za sedljanje. Več se izvé Joseflstrasse št. 4 v Mariboru.